

En tidlig Morgen spurgte en anden af Mandskabet Koch, om han maatte faa Tilladelse til at gaa til Lægen; men Koch svarede studs: „Hvad fejler De, Mand? De har s'gu ikke noget at være syg af! Gaa De lidt frem og tilbage her, saa kommer De Dem nok.“

Iste Kompagni maatte altid gaa lange Omveje, vade over Aaer og gaa igennem Krat og Skove, krybe paa alle fire op ad Bakker.

Da Befrielsens Time slog, og vi alle Mand stod opstillede i Kasernegaarden i vort civile Tøj, var det den eneste Kaptajn af 4de, som ikke saa meget som henvendte et Par venlige Ord til os. Kun et „Ret“, „Hatten af“, „trød af“ og dermed færdig. Det blev da ogsaa straks besvaret. Som Skik og Brug er, gik vi rundt og gav de flinkeste overordnede et Haandtryk til Farvel; men ikke een Mand rakte Haand til Koch. Han stod midt imellem det hele og saa ret forlegen ud; han lignede nærmest en sølle „Per Erik“.

En hjemvendt Soldat.

Bilag B.

I. „Social-Demokraten“ af 17/9 1908.

„Militærtiv i Danmark og Tyskland“.

Dagen før den fortsatte Øvelse i Aar skulde begynde, henvendte en menig sig til sin Bataillonschef i dennes Privatbolig for at bede om Orlov i nogle Dage paa Grund af Hustruens Død. Bataillonschefen meddelte ham, at han i hvert Fald kunde være sikker paa ikke at skulle møde straks ved Øvelsernes Begyndelse, men foreslog ham i øvrigt for helt at undgaa at møde i Aar at søge Udsættelse til et senere Aar. Den endelige Afgørelse blev fastsat til den følgende Formiddag ved den meniges Møde paa Bataillonskontoret paa Kronborg.

Forinden den menige nævnte Formiddag indfandt sig paa Kontoret, havde Bataillonschefen ved Henvendelse til de foresatte Myndigheder faaet Sagen saaledes ordnet, at den menige ved sin Ankomst — da han foretrak Udsættelse for nogle Dages Orlov — afleverede sin Indkaldelsesordre og derefter under Vejledning skrev sin Ansøgning om Udsættelse. Den menige var altsaa slet ikke inde til Efteraarsøvelserne.

II. „Fredericia Social-Demokrat“ den 13/10 og 14/10 1908.

„Efter Krigen“.

Der anføres, at Lægen ikke turde sende Folk paa Sygehuset og selv skal have udtalt, at „det var uforsvarligt at beordre en saadan Mand til Tjeneste“.

Afdelingslægen oplyser, at han ikke af Bataillonschefen har modtaget nogen Ordre eller Henstilling med Hensyn til Behandlingen af de syge. Han kan ikke have udtalt sig som af Bladet angivet, da det kun afgang af ham, hvorvidt Soldaterne skulde fritages for Tjeneste eller ikke.

Der anføres, at en menig idømtes 2 Dages mørk Arrest paa indskrænket Kost for at gaa til Helsing, der laa tæt ved hans Kantonement.

Det var forbudt Mandskabet uden Tilladelse at fjerne sig fra Bataillonens Kantonement; en menig blev idømt den anførte Straf for at være antruffen i Helsing Kro — der laa udenfor Bataillonens Kantonement — og for kun modstræbende at have efterkommet den inspicerende Officers Ordre til at forlade Kroen.

Der anføres, at en Premierløjtnant, utilfreds med sit Kvarter, beordrede en Underofficer til at indflytte i Kvarteret og selv tog Underofficerens Kvarter.

En Premierløjtnant havde under en Periode, hvor Bataillonens skulde ligge flere Dage i samme Kantonement, faaet Kvarter i Udkanten af Kompagniets Omraade og paa et Sted, der kun daarligt egnede sig til Officerskvarter. Med Bataillonens Tilladelse og efter Anvisning af Sognefogeden flyttede Premierløjtnanten til et andet